

академія України імені Ярослава Мудрого. – Харків, 2002. – 24 с.; ⁸Словарь компьютерных терминов. Под ред. А.Синклера.- М.: Вече, АСТ,1996. – 448 с.; ⁹English-Ukrainian Computer Glossary and Short Glossary of Audio-Visual Technology. Compiled by: Peter Fedynsky, Tamara Horodysky, Teresa Kikena, Richard Robin. Canadian Institute of Ukrainian Studies Press. University of Alberta. Edmonton, 1990. – 30 p.

Л. В. Непон-Айдачич, докторант

СТЕРЕОТИПНІ РИСИ ДЗВОНИКІВ (ЛАТ. CAMPANULA) У ПОЛЬСЬКІЙ МОВІ ТА КУЛЬТУРІ (НА МАТЕРІАЛІ НОМІНАЦІЙ). ЧАСТИНА 2

У статті здійснюється реконструкція стереотипних рис дзвоників (пол. dzwonek, лат. Campanula) у польській мові та культурі на підставі аналізу літературних, діалектних та історичних номінацій цієї квітки.

The author reconstructs stereotype characteristics of the flower campanula (pol. dzwonek, lat. Campanula) in the Polish language and culture on the base of analysis of the literary, dialect and historical names of this flower.

Незаперечним фактом є те, що кожна етнічна мова несе в собі інформацію про світосприйняття народу. Етнолінгвістика як “галузь мовознавства, яка вивчає зв’язки між мовою та різними сторонами матеріальної і духовної культури етносу – міфологією, релігією, звичаями, етнопсихологією та ін.”¹ дозволяє, використовуючи мовознавчі методи, відтворити уявлення про світ, закріплені в мові. В основі світобачення кожного народу лежить “своя система предметних значень, соціальних стереотипів, когнітивних схем”². Тому етнолінгвістика, спрямована на вивчення зв’язків “між мовою та етнічним менталітетом, мовою та етнічною культурою”³, є однією з найактуальніших галузей сучасного мовознавства. Її першорядними завданнями є реконструкція мовної картини світу та мовних стереотипів певного етносу. Поняття мовної картини світу ми розуміємо як “історично сформовану в побутовій свідомості даного мовного колективу та об’єктивовану в мові сукупність уявлень про світ, певний спосіб мовної концептуалізації дійсності”⁴, а мовний

стереотип – як “уявлення про предмет, сформоване у певних суспільних рамках досвіду, та таке, що визначає, чим є предмет, як він виглядає, як діє, як сприймається людиною і т. п., а водночас уявлення, закріплене в мові, доступне через мову і належне до колективних знань про світ”⁵.

Стереотипи людей, явищ, об’єктів навколишнього світу, включаючи рослинний, і т. ін. є складовими цілісної картини світу, віддзеркаленої в мові. Реконструкції елементів мовної картини світу присвячено два масштабні проекти у галузі етнолінгвістичної лексикографії: “Слов’янські старожитності”⁶ (на матеріалі усіх слов’янських мов) та “Словник народних стереотипів і символів”⁷ (на матеріалі польської мови). Невід’ємною частиною цих праць є вивчення мовних стереотипів квітів. Польський мовний образ квітів, сформований на базі народної традиційної культури, залишається малодослідженим у сучасному мовознавстві. Окремим теоретичним питанням вивчення мовного образу квітів присвятили свою увагу Є. Бартмінський⁸ та С. Небжеговська⁹. Мовний образ квітів, представлений у сучасній польській літературі, описала Д. Пекарчик¹⁰. Об’єктом аналізу К. Пастусяк стали назви рослин польсько-українсько-білоруського пограниччя¹¹. Картина світу рослин, відображена в мові та культурі, послужила поштовхом для створення тематичних номерів етнолінгвістичних часописів “Коди слов’янських культур”¹² і “Мова та культура”¹³. У кількох наших працях досліджено мовний образ квітки¹⁴⁻¹⁶, гвоздики¹⁷, конвалії¹⁸, незабудки¹⁹, герані²⁰, братків²¹ у польській мові та культурі. Метою нинішньої розвідки (яка є другою з циклу студій²², присвячених цьому питанню) є виявлення стереотипних рис дзвоників (пол. *dzwonek*, лат. *Campanula*), віддзеркалених у їхніх назвах. Дослідження виконуться на матеріалі номінацій, зафіксованих у сучасних²³⁻²⁸, історичних²⁹⁻³¹ словниках польської мови, а також у Словнику польських зоологічних та ботанічних назв Е. Маєвського³² та Ботанічному словнику³³.

1. У Словнику польських зоологічних та ботанічних назв Е. Маєвського представлено лексему *kolnik*, яка використовується по відношенню до дзвоників однобічних (лат. *Campanula rapunculoides*)³⁴ та дзвоників ріпчастих (лат. *Campanula rapunculus*)³⁵. У Варшавському словнику ця номінація наводиться як синонімічна до

сполуки *dzwonek falisty* ‘дзвоники хвилясті’ (лат. *Campanula panculus*)³⁶. Етимологічний словник польської мови засвідчує, що лексема *kolnik* була утворена від німецького кореня *Kohl* ‘капуста’ за допомогою “частого в назвах рослин суфікса *-nik*”³⁷. А. Спультник зазначає, що аналізована лексема використовується по відношенню до брукви (пол. *kapusta rzepek*, лат. *Brassica napus*)³⁸. Перенесення німецької номінації *Kohl* на брукву, яка є одним із сортів капусти (лат. *Brassica* – укр. *капуста*)³⁹, цілком зрозуміле. Вмотивованість уживання слова *kolnik* для називання дзвоників ріпчастих (та однобічних) стає очевидною з огляду на істивний характер їх коріння⁴⁰, подібного до брукви.

Іменник *kolnik* може функціонувати як самостійно, так і у складі терміносполук: *dzwonek kolnik*, *kolnik polny*, *kolnik polny dziki*⁴¹, *kolnik dziki*⁴², *kolnik pionny*⁴¹⁻⁴³ (лат. *Campanula rapunculus*) та *kolnik ogrodny* (лат. *Brassica napus*)^{42,44}. Перше іменниково-іменникове словосполучення презентує модель поєднання двох назв, перша з яких є родовою (*dzwonek* ‘дзвоники’), а друга – видовою (*kolnik* ‘ріпчасті’). Подібні конструкції ми вже аналізували в попередній праці⁴⁵. Решта сполук належить до іменниково-прикметникових і розпадається на дві групи: номінації дзвоників та номінації брукви. Оскільки головним в усіх сполуках є слово *kolnik*, то доцільним є зіставлення його означень, уживаних у обох випадках. Бруква визначається як городня рослина (*kolnik ogrodny*), а дзвоники – як польова, дика (*kolnik polny*, *dziki*)⁴⁶. Таким чином підкреслюються виразно опозиційні властивості обох рослин: виключно культурний характер першої та дикорослий – другої. Щодо прикметника *pionny*, уживаного в словосполученні *kolnik pionny*, зазначимо таке. У сучасній польській мові він має значення ‘марний, даремний; безплідний; неродючий, пустий’⁴⁷, натомість раніше це слово також означало ‘дикий, лісовий, польовий’: “*Pionne drzewo* = *dzikie drzewo*, *leńne*, *polne*” (*pionne drzewo* = *дике дерево, лісове, польове*)⁴⁸.

2. Для позначення дзвоників ріпчастих (лат. *Campanula rapunculus*) у польській мові використовується назва *rapunkui*⁴⁹. Зрідка її співвідносять із дзвониками однобічними (лат. *Campanula rapunculoides*)⁵⁰. Лексема *rapunkui* походить від лат. *rapunculus*⁵¹, похідного від *rāpum* ‘ріпа; бульба’. Основа *rapuncul-* представлена в прикметникових означеннях латинських терміносполук *Campanulla*

rapunculus і *Campanula rapunculoides*, чим підкреслюється подібність їстівного коріння цих сортів дзвоників до ріпи. Польська ж назва *rapunkui* несе в собі зазначену інформацію в прихованому для пересічного мовця вигляді. Номінація *rapunkui* уживається по відношенню до дзвоників ріпчастих як самостійно, так і у складі терміносполуки *dzwonek rapunkui*⁵², в якій іменник *dzwonek* ‘дзвоники’ визначає родову, а іменник *rapunkui* ‘ріпчасті’ – видову приналежність означуваної рослини.

3. Із проаналізованими флоронімами тісно пов’язані назви *rzepka pionna*⁵³ (букв. ‘дика ріпка’), *rzepa pionna*⁵⁴ (букв. ‘дика ріпа’), які підкреслюють ті ж ознаки дзвоників ріпчастих, що й вищеназвані лексеми та сполуки (схожість на ріпу, їстівність та дикорослість), але використовують для цього питомі польські засоби: адже *rzepka* / *rzepa* означає ‘ріпка / ріпа’, а *pionna* – ‘дика, польова’.

4. Тюркізм *kiobuk* функціонує у сучасній польській мові з кількома значеннями: “1. етн. а) ‘чорний фетровий гуральський капелюх’; б) ‘у народних казках: злий дух’; 2. рел. ‘високий головний убір із покривалом, який носять грекокатолицькі священники’; 3. заст. ‘хутряна шапка, оздобний ковпак’”⁵⁵. У кожному з трьох випадків ідеться про високий головний убір. Демінутив іменника *kiobuk* у формі множини *kiobuczki*⁵⁶ використовується в якості номінації дзвоників ріпчастих. Підставою для перенесення назви головного убору на квітку (як і у випадку флоронімів *dzwonek koipak*, *koipaki*⁵⁷) послужила їхня подібність за формою.

5. Лексеми *roszponka*, *roszpunka* зафіксовані у словниках польської мови⁵⁸. Вони співвідносяться з рослиною мласкавець (лат. *Valerianella*). У словнику М. С. Б. Лінде та Словнику польських зоологічних та ботанічних назв Е. Маєвського наведено варіанти цієї номінації: *rosponka*⁵⁹, *rozponka*, *roszponka*⁶⁰, – які називають не лише мласкавець, але й дзвоники ріпчасті. М. С. Б. Лінде відсилає читача у словниковій статті *rozpona*, *rozponka* до *rozpinka*⁶¹, яке, у свою чергу, скеровує до дієслів *rozpinaж*, *rozpi№ж*⁶². Отож, можна вважати номінації *rosponka*, *rozponka*, *roszponka* спорідненими із дієслівними формами (недоконаного та dokonаного виду) *rozpinaж* – *rozpi№ж* ‘розпинати – розіпнути’, похідними від *pi№ж* ‘пнути’ (пор. укр. *розпинка* ‘розпірка’⁶³ та стелов. *распнь* ‘хрест’⁶⁴). Імовірно, аналізовані назви мотивуються тим, що листочки мласкавця ростуть

один навпроти одного, нагадуючи способом розташування хрест чи розп'яття. Причиною перенесення номінації з мласкавця на дзвоники ріпчасті могла послужити їхня спільна ознака – їстівність їх окремих частин (листя мласкавця та коріння дзвоників).

6. Назва *kubeczki*⁶⁵ використовується по відношенню до дзвоників круглолистих (лат. *Campanula rotundifolia*). Це форма множини іменника *kubeczek*, похідного від *kubek* 'кухоль, кубок'. У розглядуваному випадку в основу називання дзвоників круглолистих була покладена схожість за формою їхніх квітів на кухлі.

Проаналізовані польські номінації дзвоників мотивуються кількома властивостями: зовнішня схожість квітів рослини на кухоль / кубок (*kubeczki*), на шапку / клобук (*kiobuczki*); схожість їстівного коріння дзвоників ріпчастих на брукву (*kolnik*), ріпу (*rapunkui, rzepka*). Отож, стереотипними рисами дзвоників можна вважати кубко- чи клобукоподібність їхніх квітів, а також брукво- чи ріпоподібність та їстівність коріння дзвоників ріпчастих. Крім того, виразними диференційними рисами останніх є ознаки способу та місця їхнього зростання, тобто те, що дзвоники ріпчасті є дикими й польовими квітами. Вищерозглянуті номінації засвідчують, що в побудові польського мовного стереотипу дзвоників найяскравішими стали особливості вигляду квітки, способу та місця зростання, а також така важлива для людини характеристика рослини, як придатність до вживання в їжу її коріння (завдяки чому набули значущості його зовнішні ознаки).

Ця розвідка є лише фрагментом вивчення польського мовного стереотипу дзвоників, реконструкція якого дозволить здійснити порівняльний аналіз зі стереотипами інших квітів у польській мові та культурі, виявити принципи їхньої побудови. Ці завдання ми плануємо розв'язати у своїх подальших працях. Зіставлення польських і українських (чи інших слов'янських і неслов'янських) мовних стереотипів квітів є також важливим та перспективним напрямком етнолінгвістичних студій, адже воно дозволить виявити національну своєрідність кожної з досліджуваних мовних картин світу.

¹Гриценко П. Ю. Етнолінгвістика // Українська мова: Енциклопедія / Редкол.: Русанівський В. М., Тараненко О. О., Зяблюк М. П. та ін. – К., 2000. – С. 164; ²Снитко Е. С., Кулинич И. А. Русский язык в

этнолингвистическом освещении. – К., 2005. – С. 3; ³Там само. – С. 3; ⁴Там само. – С. 18; ⁵Bartmicki J. O “Siowniku stereotypuw i symboli ludowych” // Siownik stereotypuw i symboli ludowych / Koncepcja saioncy i red.: J. Bartmicki, zast. red.: S. Niebrzegowska. – Lublin, 1996. – Т. I: Kosmos. – Cz. 1: Niebo, њwiatia niebieskie, ogiec, kamienie. – S. 9; ⁶Славянские древности: Этнолингвистический словарь / Под ред. Н. И. Толстого. – М., 1995-2008. – Т. 1-4; ⁷Siownik stereotypuw i symboli ludowych / Koncepcja saioncy i red.: J. Bartmicki, zast. red.: S. Niebrzegowska. – Lublin, 1996, 1999. – Т. 1: Kosmos. – Cz. 1: Niebo, њwiatia niebieskie, ogiec, kamienie; cz. 2: Ziemia, woda, podziemie; ⁸Bartmicki J. O profilowaniu i profilach raz jeszcze // O definicjach i definiowaniu / Red. J. Bartmicki, R. Tokarski. – Lublin, 1993. – S. 269-275; ⁹Bartmicki J., Niebrzegowska S. Profile a podmiotowa interpretacja њwiata // Profilowanie w jzkyku i w тексьcie / Pod red. J. Bartmickiego, R. Tokarskiego. – Lublin, 1998. – S. 211-224; ¹⁰Piekarczyk D. Kwiaty we wspyczesnym jzkykowym obrazie њwiata. – Lublin, 2004. – 241 s.; ¹¹Pastusiak K. Pogranicze polsko-biaiorusko-ukraicskie w њwietle danych jzkykowych i etnograficznych na podstawie nazw гоьlin. – Warszawa, 2007. – 416 s.; ¹²Кодови словенских култура / Ред. Т. Агапкина, Д. Ајдачић (гл. уред.), А. Лома, А. Плотникова, Б. Сикимић. – Београд, 1996. – Број 1: Билке. – 121 с.; ¹³Јззык а култура. – Wrocisaw, 2001. – Т. 16: Њwiat гоьlin w jzkyku а kulturze / Pod red. А. DЊbrowskiej, I. Kamickiej-Szmaj. – 281 s.; ¹⁴Непоп-Айдачич Л. В. Стереотип квітки в польській мові та культурі (на матеріалі словників польської мови). Частина 1 // Вісник Харківського університету. – Серія: філологія. – 2008. – № 787. – Вип. 52. – С. 63-67; ¹⁵Непоп-Айдачич Л. В. Стереотип квітки в польській мові та культурі (на матеріалі словників польської мови). Частина 2 // Київські полоністичні студії / За ред. Р. П. Радишевського. – К., 2007. – Т. IX: Європейський вимір української полоністики. – С. 493-500; ¹⁶Непоп-Айдачич Л. В. Стереотип квітки в польській мові та культурі (на матеріалі фольклорних записів О. Кольберга) // Мовні і концептуальні картини світу: Зб. наук. праць / Відп. ред. О. І. Чередниченко. – К., 2008. – Вип. 24. – Ч. 2. – С. 316-321; ¹⁷Нерор-Ајдасчуж L. Goцdzik // Polska Sztuka Ludowa. – (у друці); ¹⁸Непоп-Айдачич Л. В. Стереотип конвалії в польській мові і культурі // Етнолінгвістичні студії: Зб. наук. праць / За ред. П. Гриценка, В. Конобродської. – Житомир, 2007. – 2. – С. 102-121; ¹⁹Непоп-Айдачич Л. В. Польський мовний образ незабудки (назва, гіпероніми, гіпоніми) // Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика. – К., 2008. – Вип. XVI. – С. 69-79; ²⁰Непоп-Айдачич Л. В. Польський мовний образ герані // Мовні і концептуальні картини світу. – (у друці); ²¹Непоп-Айдачич Л. В. Стереотипні риси братків у польській мові та культурі, реконструйовані на базі їх номінацій // Діалектна мова: сучасний стан і

динаміка в часі: Зб. наук. праць, присвячений 100-річчю від дня народження проф. Ф. Т. Жилка. – (у друці); ²²Непоп-Айдачич Л. В. Стереотипні риси дзвоників (лат. Campanula) у польській мові та культурі (на матеріалі номінацій). Частина 1 // Слов'янський збірник. – Одеса. – (у друці); ²³Inny siownik jkzyka polskiego / Red. nac. M. Backo. – Warszawa, 2000. – Т. 1-2; ²⁴Praktyczny siownik wspyczesnej polszczyzny / Pod red. H. Zgykowej. – Poznac, 1994-2005. – Т. 1-50; ²⁵Siownik jkzyka polskiego / Pod red. M. Szymczaka: przedruk elektroniczny. – Warszawa, 2000; ²⁶Siownik jkzyka polskiego / Pod red. W. Doroszewskiego. – Warszawa, 1958-1962. – Т. I-XI. – Przedruk elektroniczny. – Warszawa, 2000; ²⁷Siownik wspyczesnego jkzyka polskiego / Red. nauk. B. Dunaj. – Warszawa, 1999. – Т. 1-2; ²⁸Uniwersalny siownik jkzyka polskiego / Pod red. S. Dubisza. – Warszawa, 2003. – Т. I-IV. – Przedruk elektroniczny. – Warszawa, 2004; ²⁹Kariowicz J., Kryeski A., Nieduwiedzki W. Siownik jkzyka polskiego. – Warszawa, 1952-1953. – Т. 1-8. – Wyd. fotooffsetowe; ³⁰Linde M. S. B. Siownik jkzyka polskiego. – Warszawa, 1994-1995. – Т. I-VI. – Wyd. fotooffsetowe; ³¹Siownik polszczyzny XVI wieku / Kom. red.: S. Bñk et al.. – Wrociaw, 1966-2004. – Т. 1-32; ³²Siownik nazwisk zoologicznych i botanicznych polskich, zawierajñcy ludowe oraz naukowe nazwy i synonimy polskie, uñywane dla zwierzñt i roñlin od XV-go wieku aï do chwili obecnej. Црьдио zestawione z synonimami naukowemi iacieskiemi. W podwyjnym porzñdku alfabetycznym i pomnoñone porównawczym materiaiem, zaczerpniakym z innych jkzykuw siowiackich / Zebrai i uioñy E. Majewski. – Warszawa, 1889, 1894, 1898. – Т. I: Siownik polsko-iacieski; Т. II: Siownik iaciesko-polski. – Czкñж pierwsza: A-M, czкñж druga: M-Z; ³³Siownik botaniczny / Red. nauk. A. i J. Szweykowscy. – Warszawa, 2003. – Wyd. II. – 1136 s.; ³⁴Siownik nazwisk zoologicznych i botanicznych polskich... Op. cit. – Т. II: Siownik iaciesko-polski. – Czкñж pierwsza: A-M. – S. 157; ³⁵Siownik nazwisk zoologicznych i botanicznych polskich... Op. cit. – Т. II: Siownik iaciesko-polski. – Czкñж pierwsza: A-M. – S. 157; ³⁶Kariowicz J., Kryeski A., Nieduwiedzki W. Op. cit. – Т. 1. – S. 664; Op. cit. – Т. 2. – S. 403; ³⁷Siawski F. Siownik etymologiczny jkzyka polskiego. – Krakuw, 1958-1965. – Т. 2. – S. 358; ³⁸Spylnik A. Nazwy polskich roñlin do XVIII wieku. – Wrociaw, Warszawa, Krakuw, Gdasc, Jydc, 1990. – S. 105; ³⁹Кобів Ю. Словник українських наукових і народних назв судинних рослин. – К., 2004. – С. 85; ⁴⁰Siownik botaniczny... Op. cit. – S. 193; ⁴¹Spylnik A. Op. cit. – S. 17; ⁴²Linde M. S. B. Op. cit. – Т. II. – S. 408; ⁴³Siownik nazwisk zoologicznych i botanicznych polskich... Op. cit. – Т. II: Siownik iaciesko-polski. – Czкñж pierwsza: A-M. – S. 157; ⁴⁴Spylnik A. Op. cit. – S. 23; ⁴⁵Непоп-Айдачич Л. В. Стереотипні риси дзвоників... Знач. праця (у друці); ⁴⁶Spylnik A. Op. cit. – S. 105; ⁴⁷Uniwersalny siownik jkzyka polskiego... Op. cit.; ⁴⁸Linde M. S. B. Op. cit. – Т. IV. – S. 161; ⁴⁹Praktyczny siownik wspyczesnej polszczyzny... Op. cit. – Т.

22. – S. 244; Siownik botaniczny... Op. cit. – S. 193; Siownik nazwisk zoologicznych i botanicznych polskich... Op. cit. – T. II: Siownik iacicsko-polski. – Czкњж pierwsza: A-M. – S. 157; ⁵⁰Siownik nazwisk zoologicznych i botanicznych polskich... Op. cit. – T. II: Siownik iacicsko-polski. – Czкњж pierwsza: A-M. – S. 157; ⁵¹Praktyczny siownik wspyczesnej polszczyzny... Op. cit. – T. 22. – S. 244; ⁵²Linde M. S. B. Op. cit. – T. I. – S. 624; Praktyczny siownik wspyczesnej polszczyzny... Op. cit. – T. 22. – S. 244; Siownik botaniczny... Op. cit. – S. 193; Spylnik A. Op. cit. – S. 17; ⁵³Siownik nazwisk zoologicznych i botanicznych polskich... Op. cit. – T. II: Siownik iacicsko-polski. – Czкњж pierwsza: A-M. – S. 157; Spylnik A. Op. cit. – S. 17; ⁵⁴Linde M. S. B. Op. cit. – T. V. – S. 123; ⁵⁵Uniwersalny siownik jkzyka polskiego... Op. cit.; Siawski F. Siownik etymologiczny jkzyka polskiego. – Krakyw, 1958-1965. – T. 2. – S. 257-258; ⁵⁶Siownik nazwisk zoologicznych i botanicznych polskich... Op. cit. – T. II: Siownik iacicsko-polski. – Czкњж pierwsza: A-M. – S. 157; ⁵⁷Непоп-Айдачич Л. В. Стереотипні риси дзвоників... Зазнач. праця (у друці); ⁵⁸Uniwersalny siownik jkzyka polskiego... Op. cit.; Praktyczny siownik wspyczesnej polszczyzny... Op. cit. – T. 36. – S. 205; Kariowicz J., Krycki A., Niedzwiedzki W. Op. cit. – T. 5. – S. 567; ⁵⁹Linde M. S. B. Op. cit. – T. V. – S. 123; ⁶⁰Linde M. S. B. Op. cit. – T. V. – S. 123; Siownik nazwisk zoologicznych i botanicznych polskich... Op. cit. – T. II: Siownik iacicsko-polski. – Czкњж pierwsza: A-M. – S. 157; ⁶¹Linde M. S. B. Op. cit. – T. V. – S. 123; ⁶²Linde M. S. B. Op. cit. – T. V. – S. 123; ⁶³Етимологічний словник української мови: У 7 т. / Редкол.: О. С. Мельничук та ін. – К., 2003. – Т. 4. – С. 651; ⁶⁴Старославянський словарь (по рукописам X-XI веков) / Под ред. Р. М. Цейтлин, Р. Вечерки, Э. Благовой. – М., 1999. – 2-е изд. – С. 576; ⁶⁵Siownik nazwisk zoologicznych i botanicznych polskich... Op. cit. – T. II: Siownik iacicsko-polski. – Czкњж pierwsza: A-M. – S. 157; Kariowicz J., Krycki A., Niedzwiedzki W. Op. cit. – T. 2. – S. 616.

О.В Левко, асп.

ІДІОСТИЛЬ ЕПІДЕЙКТИЧНИХ ТВОРІВ ІОАННА ЗЛАТОУСТА: ЛІНГВІСТИЧНИЙ ПІДХІД

У статті подається історія дослідження ідіостилю епідейктичних промов Іоанна Златоуста у вітчизняній та іноземній лінгвістиці, висвітлюються різні підходи до вивчення ідіостилю. Базуючись на концепції Ю. Караулова про три рівні мовної особистості, автор статті розглядає одиниці мотиваційного рівня мовної особистості, досліджує прецедентні